КРАКІВСЬКІ ВІСТІ

Народній часопис для Ґенерал-Ґубернаторства

Ч. 69. Краків, 26. липня 1940. Рік I.

„Krakauer Nachrichten"
Ukrainische Volkszeitung
für das
General-Gouvernement

Adresse der Redaktion:
„Krakauer Nachrichten"
Krakau, Orzeszkowagasse 7, II
Fernsprecher 104-81.

Adresse der Administration:
Krakau, Karmeliterstrass 34 II
Fernsprecher 230-39

30 сот.

ПЕРЕДПЛАТА
в краю і закордоном:
місячно 3 зол. 50 сот.
чвертьрічно 10 зол. 50 сот.
піврічно 20 золотих
річно 40 золотих
Курс 1 нім. марки 2 зол.
Адреса Редакції: Краків, Ожешкової 7, тел. 104.81
Адреса: Адміністр. Краків, Кармелітська 34, тел. 230-39
Дирекції: ч. тел. 137-42

ВИХОДИТЬ В ПОНЕДІЛОК, СЕРЕДУ І ПЯТНИЦЮ

Анґлія хоче дальшої війни

ГАЛІФАКС ВІДКИНУВ МИРОВІ ПРОПОЗИЦІЇ ГІТЛЕРА. — ПЕРЕМОГА ПІДБЕХТУВАЧІВ У ЛЬОНДОНІ.

Копенгаґа, 24. 7. Анґлійський міністр закордонних справ льорд Галіфакс виголосив у понеділок 22. ц. м. вечором у радіо промову до анґлійського народу, до народів імперії і до Злучених Держав Півн. Америки, в якій відкинув мирову пропозицію Гітлера припинити війну. У своїй промові льорд Галіфакс ледви торкнувся промови Гітлера у райхстаґу, зате з цілою ненавистю накинувся на німецький нарід та його провід. Вислови, що їх вжив Галіфакс у своїй промові ніяк не лицювали державному мужеві. Між іншим він заявив, що Гітлер зовсім не бажає мира, зате бажає зробити всі европейські народи німецькими васалями. Ми будемо боронити наш остров, на боротьбу відповімо боротьбою і знищимо всі пляни Гітлера".

Вкінці звернувся Галіфакс до американських державних мужів із покликом бути готовими.

Таким чином вибила остання година, в якій до голосу прийде зброя.

—o—

Бомбардування військових обєктів в Анґлії

Берлін, 24. 7. Начальна команда німецької армії подає, що один німецький підводний човен, вертаючи до своєї бази, сторпедував і затопив 18.000 ворожого тонажу. Німецькі літаки бомбардували в ночі 23. ц. м. пристані, летунські майдани, становища протилетунської артилерії в Анґлії. Зокрема збомбардовано пристань Пембрук із нафтовими уладженнями, пристані Шетгель Ширнес, Еденбурґ, Абердін та летовища в околиці Портсмавт і Брістоль — каналу. У каналі Ля Манш і біля берегів східньої Анґлії ушкоджено бомбами три торговельні кораблі. Протилетунська артилерія зістрілила один ворожий літак, а один німецький літак не вернувся.

Анґлійська адміраліція з жалем повідомила, що контрторпедовець »Брезен« пішов на дно від німецьких бомб. »Брезен« мав 1,360 тон містоти, а залога складалася з 138 осіб. Попереднього дня німецьки літаки затопили 40.000 тон ворожого тонажу.

Ворожі літаки в ночі 23. ц. м. обкидали бомбами невійськові обєкти в північній і західній Німеччині. При цій нагоді ушкодили церкву і декілька домів. Протилетунська артилерія зістрілила один ворожий літак. Підчас намаганого налету ворожих літаків на пристань Вільгельмсгавен у ночі на 21. ц. м. протилетунська артилерія маринарки зістрілила два літаки так, що разом зістрілено тоді 6 ворожих літаків.

Мадярська автономія Карпатської України

Будапешт, 24. липня. Мадярський премієр міністрів ґр. Павло Телекі зголосив у вівторок 23. ц. м. у соймі проєкт закону про автономію для воєвідства Карпатської України. Населення Карпатської України домагалося ввесь час автономії ще за часів Чехословаччини. Після прилучення до Мадярщини весною 1939 р. бажання за автономією серед населення ще більше зросло.

—o—

Знаменна зустріч над Чорним Морем

Букарешт, 24. 7. При кінці минулого тижня відбулася над Чорним Морем зустріч румунського премієра Джіґурту з німецьким послом Фабрицієм та італійським послом Джіґі. Негайно після тієї зустрічі вернувся прем. Джіґурту спеціяльним поїздом до Букарешту. Зацікавлення серед політичних кол у Букарешті зросло тимбільше, що прем. Джіґурту негайно після свого повороту відвідав короля Карла і відбув з ним нараду.

—o—

Перед важливими нарадами в Берліні

Берлін, 24. 7. На запрошення німецького уряду прибудуть ще цього тижня до Берліна румунський премієр Джіґурту і міністр закордонних справ Мануїлеску. Одночасно прийдуть туди болгарський премієр Філов і міністр закордонних справ Попов.

Очевидно, що згадані політики балканських держав обговорять у Берліні пекучі питання, що їх від версайського диктату досі не поладнано. Річ ясна, що Німеччина бажає, щоб у полудневосхідній Европі панував спокій і мир, тому теж у Берліні згадані балканські політики узгіднять і розвяжуть взаїмні спірні питання.

Німецька комісія в Москві

ПЕРЕСЕЛЕННЯ НІМЦІВ З БАСАРАБІЇ І ПІВНІЧНОЇ БУКОВИНИ.

Москва, 24. 7. У второк 23. ц. м. прилетіла літаком до Москви німецька комісія, що переговорюватиме з совітським урядом у справі переселення німців із Басарабії і північної Буковини до Німеччини.

—o—

Нові домагання Совітів

Букарешт, 24. 7. Від часу відступлення Совітам Басарабії і північної Буковини йдуть румунсько-совітські переговори у справі неполадналих ще питань. Совіти домагаються віддачі залізничого парку, що його забрала Румунія, відступаючи зі згаданих територій.

—o—

За фаховий вишкіл жіночої молоді

З закінченням шкільного року йдуть балачки про дальший вишкіл молоді. Щораз частіше чути голоси за дійсно фаховою освітою. Вже перед війною було для цієї освіти щораз більше зрозуміння. Тепер, в нових умовинах життя ще наглядніше видно значіння доброї фахової освіти. Фах, добрий фах — це майно. Його не знищить ні девалюоація, ні новий державний кордон

На жаль нас переслідує „прокляття нефаховости". Наша молодь не має фаху. Тому то різні ділянки публичного життя — хоч давного гніту вже нема — замкнені й надалі перед нею. В багатьох випадках влада користає радше з послуг польських сил лише тому, що вони є фахівцями. Годі ж бо привчати когось до роботи, коли вона має вже йти справно і гладко. І в висліді знову бюра обсаджені чужими силами, найкращі крамниці та ремісничі варстати мають чужинці.

Тому нам доконче треба фахової освіти! Про це памятали все наші американські земляки і при збірках ставили „Рідній Школі" домагання оснувати якусь фахову школу. Цього свідома також німецька шкільна влада. Саме на фахові школи кладуть усюди натиск.

Недавно тому порушив інж. З. Кохановський справу професійного шкільництва на сторінках »Краківських Вістей«, Пригадав нашому проводові у краю, щоб подбав за відповідну підготову, бо професійні школи нелегко зорґанізувати. Потрібне до цього вивінування, фахові учителі і не на останньому місці — ученики (ці). Одночасно варто застановитися також над фаховою освітою жіночої молоді. Інж. Кохановський не відмежував її від хлопячої. А тимчасом вона насуває дещо відмінні домагання.

Фахова освіта жіночої молоді перед війною обмежувалась до торговельного та кравецького фаху. У цьому ділі були вже добре поставлені школи та перші кадри абсольвенток. Зате лежала облогом широка ділянка домашнього господарства. Ділянка що її наше жіноцтво так дуже потребує, бо новітня система господарства вимагає повного перешколу. І сільська господиня, що мусить часто з півтора морґа виживити цілу родину і мати в місті хотіла б у часах „скороченої" господарки добре прохарчувати своїх найближчих. А такої школи ми не мали. „Сільський Господар" пробував полатати цю недостачу коротко-речинцевими курсами, але не мав до цього навіть доволі фахових учительок. За його закликом уже йшли молоді сили до т. зв. господинських семинарій, але як усюди, так і тут трудно було добитись прийняття. Ось ділянка, що на неї повинні виховники звернути увагу.

В Німеччині — ця справа поставлена дуже високо. Господинська середня школа є в кожному більшому німецькому місті. Крім шкільного вишколу ще прийнявся там звичай домашнього навчання дівчат. Право до того мають „дипльомовані господині", що склали відповідний іспит. Вони приймаі

ють молодих дівчат на практику до свого господарства не згадуючи вже про „службу праці", себто обовязковий час практики кожної молодої дівчини в домашньому господарстві.

Отож нашим завданням повинно бути — крім інших фахових шкіл — школа домашнього господарства. Вона може бути присвячена якійсь спеціяльній галузі, як нпр. готелярству, перерібці овочів, огородництву, чи хованні дробу, але як головне — цілості домашнього господарства. Також інші галузі фахової освіти можуть мати підвідділи чи відміни, нпр. кравецька може обіймати білизнярський, одіжевий або мистецько-промисловий фах.

Ми повинні тепер оснувати бодай по одній школі торговельній, кравецькій та господарській. Залишаю на боці гігієнічні фахові школи, як доглядачок та повитух. Такі школи повинні бути при університетських клініках, або щонайменше при великих шпиталях. Ми ж таких не маємо тут на наших територіях. Одначе в менешній мірі ми повинні користати з чужих навчальних установ, якщо такі є.

Можливо, що наше громадянство й тепер не викаже належного зрозуміння для фахового вишколу. Ще тепер покутує дещо згірдливе відношення до фахової освіти, але на щастя воно зникає щораз більше. Ця справа має всю піддержку шкільної влади. І напевне зустріне повне зрозуміння у широких селянських мас. Селянин реальніше підходить до життя ніж інтелігент. Тимто й він вільний від ріжних заскорузлих пересудів. Селянин може тепер образувати свою дитину, бо його матеріяльне положення покращало. Отже треба сподіватись, що доплив до фахових шкіл ітиме в першу чергу з селянських кругів. Це елемент здоровий і здібний, без фальшивих пересудів та почуття деклясованости.

Інж. Л. Бурачинська.

ЖИДІВСЬКИЙ ПІДБЕХТУВАЧ УТІК ДО АМЕРИКИ.

Ню Йорк, 24. 7. Відомий жидівський журналіст у Франції Пертінакс, утік до Льондону, але й там не почувався безпечним, і тому прибув уже до Ню Йорку.

Обмін телеграмами між Гітлером і Мусолінієм

Берлін, 24. 7. Мусоліні вислав до Гітлера телеграму такого змісту: »Слова Вашої промови у райхстаґу глибоко закарбилися у серцях італійського народу. Дякую Вам і впевняю, що італійський нарід враз із німецьким боротисьме до кінця, аж до перемоги«

Гітлер вислав до Мусолінія телеграму, дякуючи йому за приязнь. Фашистівська Італія і націонал-соціялістична Німеччина добудуть своїм народам свободу.

—o—

Італійське летунство наступа

Рим, 24. 7. Італійська начальна команда подає, що в північній Африці в районі Марса Матрук італійське летунство бомбардувало ворожі обекти. Всі італійські літаки вернулися. У східній Африці бомбардували італійські літаки Ваїр.

Одночасно виявляється, що підчас морської битви від 8—13 ц. м. ушкоджено поважно военний ворожий корабель »Арету« 5.200 тон містоти, корабель »Варспайт« 31.000 тон містоти і кружляк »Ґлюкстер« 10.000 тон містоти.

Ворожий налет на Асмару не спричинив ніякої шкоди. Всі італійські літаки вернулися до своїх баз.

—o—

Злучені Держави хочуть протекторату в Полуд. Америці

ВНЕСОК ГУЛЯ НА КОНФЕРЕНЦІЇ В ГАВАННІ. — НІМЕЧЧИНА НЕ ПРИЙМАЄ УЧАСТИ.

Берлін, 24. 7. Американський державний секретар Гуль, що бере участь у конференції в Гаванні склав внесок, щоб передати Америці опіку над усіми европейськими посілостями в полудневій Америці. Якщо ці посілості дозріють до самоуправи, то цей протекторат буде відкликаний.

Слід відмітити, що Німеччина не заінтересована в тому випадку, бо не має ніяких посілостей в Полудневій Америці. Зате мають там свої посілості Англія і Франція. Тепер Північна Америка хоче ніби увільнити Полудневу Америку від Европи.

—o—

Опозиція проти Рузвельта в Америці

Вашинґтон, 24. 7. У демократичній партії дійшло до розлому з приводу кандидатури Рузвельта втрете на президента Злучених Держав. Сенатор демократичної партії Берк перейшов до републиканів. У західніх стейтах Злучених Держав політичні кола виявляють негодування з того приводу, що Рузвельт втрете кандидує на президента, називаючи це ломанням 150-літньої традиції в Америці. Сенатор Сміт покинув теж демократичну партію Рузвельта і виголосив промову, в якій заявив: **„Чергова кандидатура Рузвельта — це кінець демократії в тій формі, що досі панувала в Америці".**

—o—

Прибалтійські держави обєдналися з СССР.

Берлін, 24. 7. В неділю 21. ц.м. оголосили нововибрані національні збори Литви, Латвії та Естонії, зложені зі самих комуністів, вирішну постанову, що може мати для майбутности тих країн далекосяглі наслідки. Національні збори трьох держав рішили ввести совітський лад і прохати найвищу раду в Москві прилучити нові радянські републики до Совітського Союзу. Кожна зі згаданих держав звернулася з проханням і з гострою атакою попередніх урядів цих держав. Підчас нарад відбулися у Ризі комуністичні демонстрації, в яких вигнено домагання злуки зі Совітами. Ось так незабаром Литва, Латвія і Естонія будуть прилучені до Совітського Союзу, як 13, 14 і 15 союзна республика. Цю справу формально поладнає Совітська Верховна Рада в Москві. Таким чином Совітський Союз збільшиться на 172.818 квадратних кільометрів і на 5.600.000 населення. Естонія має 47,459 кв. км. та 1,100.000 мешканців, в тому 100.000 росіян, Латвія має 65,791 кв. км. і 2 міліони мешканців, в тому 230.000 росіян, Литва 59,478 кв. км. і 2,500.000 мешканців.

—o—

НАЦІОНАЛІЗАЦІЯ БАНКІВ І ВЕЛИКОГО ПРОМИСЛУ У ЛИТВІ.

Ковно, 24. 7. Литовський новий сойм, зложений зі самих комуністів, рішив у вівторок 23. ц. м. негайно перевести націоналізацію банків і великого промислу. Націоналізація не торкається покищо торговлі і домашньої власности. Крім того сойм вибрав 20-ти членну делеґацію, що виїде до Москви просити Сталіна, щоб прилучив Литву до Совітського Союзу.

—o—

ЯПОНСЬКИЙ УРЯД У ЦІСАРЯ.

Токіо, 24. 7. Минулого понеділка 22. ц. м. японський цісар прийняв на авдієнції членів нового уряду князя Коное. Отже цісар затвердив у цілості новий уряд.

—o—

ФАЛЬШИВІ 100-ЗОЛОТІВКИ.

Польський Емісійний Банк у Кракові повідомляє, що в обігу появилися фальшиві 100-золотівки. Їх можна легко розпізнати, бо вони грубі і незручно виконані, крім того біла фарба тла і брак водного знаку на правому березі банкноту. Ближчі подробиці про фальшиві 100-золотівки подають станиці Польського Емісійного Банку і каси суспільних інституцій.

Другий зїзд українських кооператорів

У днях 3. і 4. лютого ц. р. відбувся у Кракові І-ший зїзд українських кооператорів. Перед ним стояло завдання накреслити плян праці на найближчі місяці й змобілізувати людей до його виконання. Цей плян мав не лише відповідати господарським потребам українських земель у Ґенерал-Ґубернаторстві, але теж тісно був звязаний з кількістю й якістю людей, які могли піднятися господарсько-кооперативної роботи.

Гаслом І-шого зїзду кооператорів було: здобути якнайбільший простір, розгорнути якнайширше свою акцію, по змозі в усіх селах з українським населенням заложити кооперативи. Одним словом, всі сили треба було посвятити розгорненню роботи вширину. Як це можна було ствердити зі звітів представників Кооперативних Союзів на ІІ-гому зїзді, гасло І-шого зїзду з невеликими вимками переведено в життя. Із 161 кооператив, які були 1. січня ц. р., стан низових кооперативних станиць зріс на день 1. липня ц. р. до суми 846. Ці кооперативи зорґанізовані в 10-ох Союзах. Молочарська кооперація має 2 міські молочарні і 14 районових молочарень у краківській области (дістрікті), а 21 районових молочарень у люблинській области. Кредитова кооперація обіймає 6 Українбанків з 42 райфайзенками. Ці невеликі на перший погляд цифри на українських землях у Ґенерал-Ґубернаторстві, треба вважати великими, бо повстали вони на протязі 6-ти місяців. З другого боку вони мають своє глибоке значіння. В усіх цих новоснованих кооперативах втягнено українських селян, чи українських ремісників в заборонену для них дотепер орґанізаційну діяльність. Сотні й тисячі нових громадян стали до праці й зусиль для виборення кращих можливостей життя, для розбудови нашої спільної сили. Всі вони стали в рядах співтворців і співвідповідальних за долю цієї вітки українського народу. І це найважніше значіння, що скривається в повстанні цих численних нових кооператив. ІІ-гий зїзд українських кооператорів, що відбувся в днях 13. і 14. липня ц. р. дістав нові напрямні, нові гасла, які кооператори в своїй позїздовій роботі мають перевести в життя. Зїзд відкрив керманич господарського реферату Українського Центрального Комітету, колишній довголітній директор »Маслосоюзу« у Львові, інж. **Михайло Хроновят.** У вступному слову подав як основну напрямну праці: зміцнити здобуті позиції, зміцнити й поглибити роботу в них, охопити своєю діяльністю всі ділянки господарсько-торговельного життя терену, на якому йде праця. Дальшим завданням зміцнити гармонію, дисципліну і службову відповідальність між працівниками. По своїм вступнім слові передав інж. Хроновят керму зїзду голові української кооперації інж. Юліянові Павликовському. В кількох словах голова інж. Павликовський висловлює свою радість з приводу того, що йому знову довелося працювати на кооперативній ниві й спільно зі своїми випробуваними співробітниками йти до раз обраної мети. Зчерги орґанізаційний референт виголосив основний реферат. Референт підкреслив, що наша робота на українських теренах у Ґенерал-Ґубернаторстві є пробою для нас. Тут ми мусимо виявити, що справді в усіх умовинах вміємо до життя поставитися активно й використати все можливе, щоб тільки зорґанізувати і виконати призначену роботу. Сьогодні перед українськими кооператорами — у звязку з господарською політикою німецької адміністрації — вринуло завдання: показати чи вміємо ми без помилок і непорозумінь кермувати торговельною ділянкою господарства, чи вміємо всебічно охопити, зорґанізувати й повести господарсько-торговельні справи цілого населення. Умовиною виконати це — притягнути населення до співпраці.

В системі німецької господарки українським землям у Ґенерал-Ґубернаторстві призначена роля житниці. Вони мають розвинути інтенсивне й всебічне сільське господарство. З українського боку кермуючим орґаном у сільсько-господарській роботі стає орґанізація »Сільський Господар«. — Централя його в Ярославі. Працею української кооперації кермують ревізійні союзи в областях (дістріктах), в яких для цієї мети нещодавно створено українські відділи з окремим апаратом і бюджетом. Як дотепер, то побіч надзвичайно інтензивної роботи деяких Кооперативних Союзів можна теж ствердити в інших Союзах слабшу діяльність. Вона спричинена відсутністю відповідних людських сил, а в першій мірі важкими обставинами, і шкідницькою роботою польських шовіністів, які не в силі забути, що теперішній стан є зовсім відмінний від того, який був за неславної памяти Польщі. Торговельною централею для української кооперації являється »УГАС«, акційна спілка у Кракові, з відділом у Люблині і кореспондентурою в Варшаві.

Кооперація в першій мірі розвивається по селах. Українську урбанізацію мають перевести купці, ремісники, а в майбутності і промисл. Число купців, зорґанізованих в українському осередку, сягає 540. Крім того поверх 100 купців ходить самопас, а коло 100 інших є дрібними сільськими крамарями. Ремісники є в стадії орґанізації. Промислу ні кооперативниго, ні приватницького покищо нема. Банковість має вже добре зорґанізований свій осередок, яким є Українбанк в Ярославі з філією у Кракові; є поважні вислідн. Як його підбудова істнують райфайзенки, що в найближчому часі мусять бути якнайчисленніше розбудовані.

Молочарська кооперація находиться в стадії орґанізації. З метою приспішення орґанізування й остаточного оформлення в недовгому часі відбудеться зїзд представників поодиноких молочарських станиць. Пекучою справою є фахове шкільництво. Дотеперішні ствердження заручують, що з новим шкільним роком повстане достаточна сітка українських фахових шкіл. Для докладного зясування собі можливостей господарської діяльности української кооперації, треба подати циферні дані, що відносяться до української етноґрафічної території. Українська етноґрафічна територія в Ґенерал-Ґубернаторстві обіймає 20 тисяч км² з 750 тисячами українського населення, що замешкує більшою кількістю в 1420 місцевостях. Ці цифри — це реальна база, яку слід взяти під увагу, ставляючи завдання своїй діяльності.

Окруження й умовини, серед яких працюємо, вимагають від нас нового, відмінного від дотеперішнього підходу до справ. Коли в Польщі мали ми державу з усіми її орґанами проти себе, то сьогодні державні орґани самі призначують нам завдання, дають повновласті. Перед нами сьогодні конечність господарсько вивінувати й торговельно обслужити цілу територію з більшістю українського населення в Ґенерал-Ґубернаторстві. Як порядкуючий чинник своєю ініціятивою і впливом маємо обхопити всі ґрупи населення без огляду на національність. Ми ж бо господарі на цьому клаптику землі й нашим завданням доказати це. В новім ладі на цій території, який щойно твориться, наша роля — це роля чинного співтворця.

У звязку з цим росте наша відповідальність. Брак належної кількости досвідчених і метких кооператорів вимагає від тих що є, не лише жертвенного труду, але теж повного підпорядкування вказівкам централі, себто господарського реферату У. Ц. К. Це зрештою випливає з метод праці і подій, серед яких живемо. Кооператор, як вояк на господарському фронті, поступає так, як поступає справжній вояк. У випадку зміни роду чи місця праці, слід доручення виконувати негайно, хочби це навіть суперечило особистому інтересові. В цей спосіб господарська централя матиме змогу в міру потреби відповідних людей перекидати на різні місця, де вони наладнають справу. Без зрозуміння цього не осягнемо заповнення прогалин, спричинених відсутністю людей.

Ті, що вже є при роботі й ті, що прийдуть, будуть пляново й безперервно дошколювані. Союзи у своїм обсязі подбають про зорґанізування такого дошколу на основі загальної програми, випрацьованої в централі. Ростуть потреби, розгортаються можливості — отже й люди мусять без упину вишколюватися, щоб подолати роботі. Це — щодо людей.

Кооперативам треба присвятити увагу в таких напрямах: в першій мірі істнуючим кооперативам треба оформити себе правно. Поруч цього як друга основна вимога це відповідне капіталове забезпечення. Здорові капіталові підставі є единою площиною, на якій кооперативи можуть вповні і всесторонньо виконати своє завдання. Щойно, як що це виконають, зможуть охопити й кермувати цілістю торговельного життя терену. А коли цього не виконаємо, не зможемо забезпечитися перед різними несподіванками. Розмахові й експанзії назовні мусить внутрі відповідати орґанізаційна спаяність і живий звязок між поодинокими кооперативами внизу та їх осередками. Цілість праці мусить розвиватися по одним загально обовязуючим напрямним. А до цього треба постійного орґанізаційного звязку.

В пополудневих годинах першого дня зїзду відбулися звіти з діяльности зложені представниками поодиноких Союзів. В усіх звітах пробивалася яскраво потреба більшої кількости працівників. Один за другим звітодавці, як найбільшу недостачу стверджували відсутність людей. Це так само на горі — в Повітових Союзах, як і в низових кооперативах. Тому для виконання свойого пляну мусить кооперація вишколити собі потрібну кількість працівників. Зпоміж місцевого населення треба вибрати людей, які приготовилися б до того, щоб у майбутньому взяти в свої руки керму кооперативними станицями. Шляхом інтенсивного дошколу треба приготовити теперішніх працівників кооперації до сповнювання вищих завдань, а зпоміж місцевого населення зорґанізувати кадри, які вміли б самостійно повести роботу.

В другому дні зїзду в передполудневих годинах відбулася дискусія, яку започаткував представник Українбанку, а за ним представники молочарської кооперації. — Дискусія виявила, що в терені є велитенські можливості праці, але ці можливості можуть використати тільки сильні й меткі, які зуміють опанувати різнородні вимоги терену.

В пополудневих годинах другого дня устійнено напрямні, що є напрямними й диспозицією діяльности українських кооператорів у Ґенерал-Ґубернаторстві. Річевість напрямних є поважною запорукою, що вони справді будуть переведені в життя.

З голосів преси.

Підвалини нової Европи

Відомий дипльоматичний співробітник німецької газети »Берлінер Берзенцайтунг« д-р Карль Мегерле, займається на сторінках тієї газети з 13 й 14-го липня справою організації нової Европи. Стаття цікава тим більше, що її автор має такі великі звязки, що його статті мають звичайно майже офіціяльний характер. Провідні думки тих статтей такі:

Старий порядок в Европі провалився вповні й остаточно. Дотеперішній політичний і світоглядовий виразник того порядку, Франція, сама вже зриває з тою дотеперішньою системою та намагається пристосуватися до нових форм. Розвал старого порядку у військовій і політичній площині перекидається тепер вже й на господарську ділянку. В цілій Европі знаходять вирозуміння нові потреби й нові форми, всюди зазначується зворот до нового, зміненого світа. Европа вичуває, що саме тепер замикається одна й настає друга епоха. Між острахом і надією, в напруженому очікуванні, яке місце та яку функцію призначить їм цей історичний перелом в нововпорядкованій Европі, середні й малі держави ставлять собі питання, які будуть основи нової Европи. Про територіяльні зміни, що мусять наступити враз з перенесенням точки тяжости зі заходу на північно-південну середню вісь, нині ще не можна говорити. Але деякі засади й певні вихідні точки вже нині помітні й дають право твердити, що народи Европи можуть з довірям і певністю йти назустріч новим часам.

У віці модерного господарства й модерних комунікаційних засобів, передусім у віці модерної воєнної техніки й модерної стратегії, кожний спостерігає, що Европа замала, щоб могла й надалі остатись роздріблена на численні нежиттєздатні одиниці, або щоб могла дальше бути поділена на ворожі табори, топитися безнастанно в самовбивчих війнах та тратити свою силу й свою позицію у світі. Все це спонукує до **европейської солідарности**, до якогось господарського й комунікаційно-географічного **великого, одностайного простору**. Роздріблення в малі та ще менші господарські й комунікаційні одиниці виказалося нежиттєвим, як перешкода для народів у розвитку до загального добробуту та залежність від інших континентів. Малі й середні держави в цій війні мали нагоду пізнати ту смертельну небезпеку, якою є для них ривалізація великих держав. Провал демократії буде рівночасно й провалом надмірного політичного індивідуалізму малих народів. Господарські й військові тягарі, що внаслідок тих всяких фікцій спочивали на плечах малих народів, показалися безглуздям, в деяких випадках навіть дуже небезпечним. До того долучується щораз більше зрозуміння, що дотеперішніх соціяльних, господарських і політичних систем вже не можна довше вдержати, дальше конечність провірити й відповідно впорядкувати внутрішні форми влади народів. Всі ці чинники причиняються до психольогічної підготови взяти льояльно участь в будівництві нової Европи, та спільно кувати долю старого, але нового світу.

Перехід до нового означає для більшости держав Европи рівночасно й ґрунтовне, часто навіть болюче й получене з жертвами, зірвання зі старим. Невтральні держави Европи були частинно добровільними, частинно примусовими учасниками й ґарантами версайської системи, співробітниками та виконавцями женевських засад і господарськими, політичними й духовими причіпками західніх держав. З упадком західніх держав валиться одночасно й їхній світ. Тим державам тільки рішуче й льояльне зірвання з минулим уможливить стати вільними й корисними членами нової спільноти европейських народів. Для багатьох із них це буде означати глибоку революцію дотеперішньої думки й діла. Вони будуть змушені берегтися, щоб нове вино не вливати до старих бочок та не провірювати свої справи старим, зужитим та нездібним рукам. Кількома промовами, розпорядками та поверховними жестами годі щонебудь зробити. Тут мусить наступити сама від себе глибока зміна речей, головокружний відворот від опортунізму до націоналізму в політичній і господарській площині. Ті народи мусять признати засаду, що це зовсім не колідує з честю малої держави, коли вона повірить свою охорону великій, могутній державі. Теперішня війна виказала, що долі континенту ніхто не може оминути, бо вона для всіх спільна.

Нині ніхто вже не схоче заперечувати, що до нововпорядкування й проводу в Европі покликана **Німеччина й Італія**. Коли мова про Німеччину, то вона — подібно як і її союзниця Італія — готова зробити все, щоб усім народам Европи запевнити мир, добробут і самостійне життя. Вона нині є не тільки переможцем над версайською системою, але й державою, що може Европі дуже багато запропонувати.

Німеччина приносить Европі мир, безпеку й охорону перед чужими щодо простору впливами, перед внутрішньо-політичними потрясеннями та перед господарським роздробленням ззовні. Вона усуває ривалізацію великих держав, через яку впродовж століть терпіла ціла Европа, передусім її малі народи й держави. Разом з Францією щезла й політична гра коаліцій і союзів. Англія вже нині не має ніякого впливу на долю континенту. Дальша війна подбає про те, щоб зникли не тільки подібні англійські впливи, але й думки. Союз між Німеччиною та Італією та ясне й тривке відмежування інтересів між Німеччиною й Совітами доповняють змогу довершити нововпорядкування в Европі без великодержавницької ривалізації. Малі держави не потребують вибирати собі ту чи іншу партію, між тими партіями лявірувати та стягати на себе в одної чу другої сторони зацікавлення військовиків. Вони можуть бути теж певні, що Німеччина не буде вимагати від них — як це робили західні держави по світовій війні — щоб вони ставали ґарантами перемоги та щоб під покришкою якогось союзу народів ідентифікували себе з переможцем у системі якоїсь колективної безпеки.

Німецька перемога, це вислід її власних національних, господарських і військових подвигів. Вона, подібно як Італія, має силу берегти новий порядок і його стабілізувати. Вона ніколи й від нікого не буде вимагати, щоб для її цілей хтось бився, чи жертвувався.

Німеччина дає Европі до розпорядження нові господарські ідеї й випробувану

ТАРАС БОРОВЕЦЬ. 2)

Чорний день Варшави

(Фрагменти із записника)*)

На кожній стації досідають резервісти. Деяких »заґазованих« провадять до ваґону інші. Жінки, матері та сестри гірко плачуть. Кидаються аж до ваґону. Хапають за поруччя. Розважніші відтягають їх на перон. Придержують аж поїзд рушить і віде за стацію. Вони ще далі біжать на здогін голосячи на цілу околицю.

На стації Голоби жінки окружили кількох молодих резервістів і не впускають їх до ваґону. Одна молодиця курчево заціпила руки на шиї чоловіка. Спазматично верещить: »не пущу, не пущу«!... Малий синок собі плаче з заду, тримаючись за спідницю матері.

Жінки заплакані, ходять наче по цвинтарі, заломлюючи руки й обтираючи сльози фартухами. Хлопці бундючо лузають зерната, спльовуючи на землю. Бігають від одного до другого резервіста. Щось до них балакають. Перешіптуються. А »бороди« стоять наче мумії. Де-котрий дідуган часом почухається поза пазухою. Махне рукою. Сплюне через губу, темною від махорки слиною.

— Гей! »Знайома«. Не плачте, скоро вернемось!

— А як маєш охоту — давай з нами. Будеш варити »репету«!

— Ха, ха, ха!...

*) Гл. »Кр. Вісті«, ч. 67.

— Гей! Тітко! Не плачте, я вам його привезу назад. — Гукає знову той самий резервіст до старшої тітки, що ніяк не може розлучитися з молодим сином.

— Я б дітоньки, не плакала, коли б це так ви їхали воювати — оглянулась поза плечі — за себе, а не за отих проклятих!... Третього сина забірають ганцхристи. А четверо — помре з голоду в хаті...

— Цитьте мамо. Цитьте. Я... скоро вернусь.

— Правильно! Маладец! Давай пять!...

Поїзд рушає. Вхопили молодого товариша за руки. Втягли через вікно в середину ваґону.

І знову той самий крик та вереск на стації заглушуваний луною пісні, паравозовим свистом і чмиханням. Поїзд з »музикою« помалу віддаляється від стації. — Люди кричать, ляментують, махають хустками й голими долонями, резервісти чим раз більш вихиляються в вікнах вимахуючи кашкетами, врешті і зникає що раз швидше, швидше на захід...

Їдемо. У ваґоні обступаємо нового товарища, що дивовижним зором дивиться удалечінь крізь вікно.

Обережно питаємо, чому такий сумний? Не чує і далі вдивляється.

Семен розвязує торбу. Витягає кусень »материної« та булку. Данило наливає пів склянки »ліку«. Хлопець — оглянувся кругом. Кумпанія, що правда, невеличка, але виглядає на »чесну«. Випив чарку. Жадібно кинувся на пахущу ковбасу та пухку булку.

Підївши — відзискав гумор, так само як і я.

— Тяжка наша доля братци. — Облизав пальці. — Обтер руки об чуприну. Закурив поданого »спорта«.

— Ви. дивуєте чого я смутюся. Як же ж я можу веселитись, коли покинув матір — вдову і четверо дітей — без нічого. Без нічого!

— Як то — без нічого? — Мусить же ж бути якесь господарство?

— Тааак. Було. Але... тепер нема. Вже другий рік. Ми зовсім безземельні. Мій батько колись був »стрілочником на чогунці«. Як прийшли ляхи зараз же викинули зі служби. Настав голод і нужда. Батько занедужав. Ми виарендували від дідича вісім десятин неужитків. За пятнадцять літ виробили там поле. Повикорчовували пеньки. Покопали канали. І, дякувати Богу, мали хліб і до хліба.

— Чому ж далі не господарите?

— Ми б господарювали. Та щож — ляхи і там не дали нам жити! Землю від нас — відібрали, а там посадили мазурського осадника. Ще й до того, батька побили. Помер. А ми...

— Аа, он якто воно. Тепер я вже »понімаю«. Ну, і що дальше?

— Дальше? Коли б не розказувати.

— Чому? Навпаки, мусите нам усе оповісти. Це важне. І у нас, на Костопільщині таке бувало. Нашого брата далой, а землю осадникам. Наш брат з голоду здихає, а мазурня розпирається, хоча ти не маєш кусника хліба. Так, так. Тут брат — Польща.

господарську систему. А це означає певні ринки, справедливі ціни, стабілізовану валюту та вільні від капіталістичного насильства торговельні методи. В те спільне, господарське життя може кожна держава, мала чи велика, багата капіталами чи бідна, аґрарна чи промислова, вступити на засадах припадкового посідання золота й капіталу. В дійсности такий новий господарський уклад означає кінець безробіття в Европі. Під враженням розвалу старого світа розвязку соціяльного питання багато країн признало як основну проблему. Німеччина не має заміру накидати іншим народам свого соціяльного порядку чи свого світогляду. Але вона переконана, що її новоздобуті соціяльні вартості мають міжнародне значіння й є висловом вимог 20. століття.

З кінцем світової війни всіх переможців, переможених і невтральних охопила була хвиля песимізму. Переможці в цій війні можуть накреслити Европі вже тепер образ повний надій. Нова Европа солідарної співпраці всіх, Европа без безробіття, без господарських і валютових кріз, Европа пляновости й розподілу праці, що їй стоять до розпорядження наймодерніші технічні продукційні апарати та спільно переведена, загальноевропейська комунікаційна система, по усуненні всіх господарських і національних перешкод — знайде тривкі підвалини та добробут. Для всіх европейських народів, не в останній черзі і для малих, відчиняються величезні можливості для технічних, господарських та комунікаційних осягів. В тій Европі будуть потрібні всі сили. У малих політичних і ґеографічних округах нидіють всякі вартості. Серед великих просторів є нагода також і для малого народу вповні розвивати всі свої культурні, господарські та людські здібності. Зрештою, народи розвиваються до найбільшої висоти, беручи участь у великій спільноті. Вони матимуть длятого всі дані, не тратючи своєї гідности та питоменности.

Чи народи Европи зроблять з того корисний ужиток, це у великій частині залежить від них самих. На всякий випадок молодь Европи має перед собою великі вигляди. Потрібно буде всіх сил. Настане час творчої радости, великого плянування й будівництва. Перед Европою час життєрадости, якщо її народи зможуть збагнути історичну хвилину.

Гра Туреччини

Ревеляційні дані про анґльо-турецьку змову проти нафтових копалень у Баку, знайдені у французьких документах головної військової кватири та оголошені у новій німецькій »Білій Книзі«, викликали не тільки сензацію в усьому світі, але й звернули знову його увагу на Близький Схід. Передова стаття **»Франкфуртер Цайтунґ«** з 12-го ц. м. під повищим наголовком не втратила ще на актуальности і заслуговує, щоб навести її головні думки.

Мала Туреччина мудрого державного діяча в особі Кемаля Паші, який тямив, що турки мали в німцях вірного союзника, та що втрату Сирії у користь французів та Палестини у користь анґлійців має Туреччина завдячувати тільки західнім великодержавам, яким забаглося переводити контролю над обома нафтовими проводами та опертися о східні побережжя Середземного Моря. Наслідники Кемаля видно про це забули. Вони так сліпо вірили у потугу західних великодержав, що вірили теж у запевнення Анґлії, що до спільного бльоку належить і Росія. Через те Туреччина звязалась з Росією. Коли ж прийшло до німецько-російського порозуміння — Туреччина опинилася у глупій ситуації.

»...Яку ролю могли були грати турки, коли б вони не поставили були на фальшивого коня та коли б бодай були дбали, щоб під час цієї війни не вязатися з західніми великодержавами ніякими зобовязаннями! Напр. на Балкані напевне роля Туреччини не була б така незначна, як є нині, зрештою без шкоди для Італії, яку сьогодні старається Туреччина виштовхувати. Турки мали б тоді очевидно менше конто у фунтах штерлінґів, вони були б наражені на анґлійський натиск, але карти, що їх мали б у руках, були б вартісні, і східний світ був би напевне подивляв ту гру, коли тимчасом сьогодні втратив для неї пошану...«

Турки грали подвійну гру. Мають пакт з Росією і мають пакт із західніми державами, супроти яких застереглися, щоб не воювати з Росією. Але 1. квітня 1940 р. французький посол в Анкарі Массілі телеґрафував до Парижа, що

»турецький уряд починає дискутувати можливість оборонної війни проти Росії, хоч ще не рішився обміркувати приготування до наступу проти Росії. Туреччина не обговорюватиме воєнного пляну проти Росії, поки вона не погодиться зі союзниками щодо війни проти Італії«... Можна уявити собі з якими почуваннями прийняв до відома ті тайні ходи турків італійський нарід... Кожний бачить сьогодні, що і проти Росії і проти Італії існувала змова, в якій брав участь турецький міністр закордонних справ. В Італії цього не забудуть. Турки запевняють, що це тільки припадково саме тепер виїхав на відпустку посол краю, на якого терені лежать нафтові поля Кавказу...«

ВАТИКАН І ПРОМОВА ГІТЛЕРА »ДОБРОВІЛЬНЕ САМОВБИВСТВО АНҐЛІЇ«

Ватикан, 24. 7. Промова Гітлера у райхстаґу викликала у Ватикані прихильне враження. Ватиканські кола підкреслюють, що Німеччина виявила добру волю закінчити війну. Одначе, якщо Анґлія відкине цей поклик Гітлера, то це значить, що вона хоче скінчити добровільно самовбивством.

БОЛГАРИ УТІКАЮТЬ З РУМУНІЇ

З Варни повідомляють, що минулого тижня прибуло поверх 200 болгарських утікачів з Румунії. Вони залишили своє майно і хочуть дістатися до Болгарії.

ЖИДАМ У РУМУНІЇ ЗАБОРОНЕНО ВИХРЕЩУВАТИСЯ

Букарешт, 24. 7. Румунське міністерство віросповідань проголосило два закони. Перший закон постановляє скреслити підмогу магометанській віросповідній ґрупі. Другий забороняє жидам приймати християнську віру.

НОВИЙ УРЯД В ЯПОНІЇ

Токіо, 24. 7. Склад нового японського уряду такий: Премієр — князь Коное. Військові справи — ґен. Тойо, маринарка — віцеадмірал Йошіда, закордонні справи — Матсуока, скарб — Кавата, комунікація і залізниця — Мурата, корабельне підприємство — Осака, внутрішні справи й суспільна опіка — Ясуї, справедливість — Казані, промисл і торгівля — Кобаяші. Міністром плянування став Гошімо.

Ну і що ж ви зробили, як батько помер?

— Почав шукати заробітку. Пішов по фільварках і тартаках. Мало платять. Не можна прогодувати родини. Зайшов аж до каменьоломів. Там, спершу можна було заробити, та згодом стали обнижувати ціни і врешті — зовсім викинули з праці. Цілу Янову Долину і Клесов — захрястили »кракуси«. Їм побудували цілі кольонії, а нас повиганяли з »карерів« (копальні каміння). Коли я пішов просити інженера, то він і сказав просто: „Трудно, коли б ви не були православні, а католик, поляк — мали б і роботу й усе, а так, нічого вам не вдію".

— Бач, як воно! Вже й оселедці при виборах не помагають, працю нашому братові відбирають.

— Так, так. На це вони майстри. Не лише кров, але й душу з нашого брата вимотують. Мого батька так само хотіли »навернути«. До »шляхти загродової« тягли, поле обіцювали, а вкінці почали страшити висилкою з пограничної »штрехви«.

— Та прийде і на них уже кінець. Підуть звідкіля прийшли...

— О підуть! Та тимчасом ще прийдеться кров проливати, за них, обороняти »ойчизну« мазурні, що сьогодні там спокійно косить гречку на моїй ниві...

У вагоні запала тишина. Хлопець знову вплявив свій зір у вікно.

Постукують колеса на рейках, часами засвище зловіщо паротяг.

— Ну, щож, брате, журба не поможе. От слава Богу, що вже їдемо, а кого бити нам то ще побачимо...

— Якто кого? Нас же везуть на німця!

— Можуть везти й на турка. А ми будемо так робити як нам треба...

Очі хлопця засвітилися.

— Там нам дадуть збрую... — кинув хтось.

— А так. Мусять дати — потакнули інші...

Ми доїздили до Ковля. В Ковлі затрималися. Двірець битком набитий. Народу тьма тьменна. Шум, крик. Всі десь біжать, перегукуються, когось шукають.

Поліські резервісти в ликових постолах, то сюди, то туди блукають з великими торбами. Питають де поїзд на »Гаршаву«, на »Деблин«. »Заґазовані« осібняки й собі вилазять з вагонів: шукають за водою, щоб напитися. Зачіпають прохожих панянок: мовляв, мають повне право, їдуть на »хвронт«, боронити »ойчизну«.

Чепурні польки, що в учора ще відносились до тих людей з призирством, сьогодні навіть кокетливі, опікуються ними, частують папіросками, чеколядою. Навіть обкидають і квітами, бо.. поляки і українці це »братні народи«, сьогодні спільно повинні »біць вроґа«.

Постоявши у Ковлі 20 хвилин, поїзд рушив дальше. Декотрі »заґазовані« і так залишилися при водотягу. В Ковлі вже не стало »музики«. Всі резервісти відїхали ранніми поїздами. І чим далі їдеться на захід, тим менше чується плачу, на кожній стації.

Наш новичок на хвилину розвеселився стаційним гармідером в Ковлі. Коли ж поїзд рушив, знов почав сумувати, глядячи своїм дивовижним зором у вікно.

Однак братія дбає про свого товариша. Пробує його розвеселити. Розважити, підбадьорити пригнобленого духа. Розбудити віру й надію.

— Не журися браток. Твою землю відберемо! Ти брат не сам один. Нас брат — тьма тьмуща.

— Тааак! Нас — сила! Кобоно Ґерманець »розчинив«. Знаєш? А тоді ми брат — »домісимо«.

— Ти думаєш, що оно в тебе забрали землю? Ого, го, го! Вони брат, всім нам запустили за шкуру сала.

— От і цей пан, що їде з нами. Брат ти мой собственого карера мав коло Рокітна. І що думаєш. »Ународовілі« копальню. То значить, одобрали. А його самого — вигнали знад граничної »штрехви«.

— Ба, мало того, що вигнали. А в »Картузі« хто страдав цілих девять місяців, як не наш »батько«? Все пропало. Колись де не підемо то та копальня не дасть заробити гроша. А в »батька« Тараса всі ми мали працю і хліб.

— Ех, і скала ж була в Карпиловці! Там брат »костка« і »півбручок« — без »шпица«. А бльоки які виходять. Просто — без »пасеровки«.

— Ага правда. А де тепер »батьку« наш касер?

— Седить. — Відповідаю коротко.

— Якто?! Знов посадили?

— На три роки. Грозило вісім.

— Бач, що за погань. Не дає людям

З українського життя

НІМЕЦЬКИЙ ПЕРЕМИШЛЬ.

Евхаристійне свято в Нім. Перемишлі відбулося в неділю 30. червня ц.р. дуже величаво. В год. 9-тій маси вірних виповнили вщерть церкву, де торжественну Службу Божу відслужив о. кан. М. Василькевич. Діяконували: о. Фуртак та о. Висоцький. Опісля з церкви — під звуки дзвонів — вирушила процесія під проводом о. ігум. д-ра Й. Маркевича, яка перейшла вулицями: Угорською, площею Памятника, Длуґоша, Фішера, Каспровича і знову Угорською вернулася до церкви. Підчас богослуження і в поході співав гарно мішаний засянський хор під орудою о. Методія Борси, пароха Засяння. У процесійному поході, що був величньою маніфестацією українського населення Нім. Перемишля, взяли масову участь старше громадянство і молодь. Прегарний спів хору, національні строї, вишивані ризи священиків, жовтоблакитні прапори, якими були прикрашені будинки викликували захоплення між своїми і подив між чужими.

Панахида у другі роковини смерти ґен. М. Тарнавського. В неділю 30. червня ц.р. негайно по Евхаристійному поході відправлено в год. 1-ій вполудне в парохіяльній церкві панахиду за душу ґен. М. Тарнавського. До панахиди стануло десять священиків, учасники походу під проводом о. Ігум. д-ра Йосафата Маркевича. Співав гарно мішаний хор під проводом Володимира Романика. На панахиду прибуло масово громадянство, щоб віддати пошану Покійному.

З життя українських купців у Нім. Перемишлі. З ініціятиви і заходом Українського Національного Комітету та гуртка українських купців улаштовано в Нім. Перемишлі тримісячний торговельно-бугальтерійний курс, що його скінчило 29 учасників. Виклади відбувалися щодня крім суботи і неділі від 17—19 або 20 год. (разом 120 годин). Предметами навчання були: книговість, купецькі рахунки, товарознавство, зберігання товарів, крамниця, купно-продажа, наука про торгівлю, торговельне, векслеве та чекове право, історія купецтва та кооперації. На курсі викладали дир. інж. Антін Артимович, інж. Лідія Бурачинська, дир. Ґула Петро, мр. Гик Степан, дир. Колцьо Григорій, Кунанець Кость, дир. Чорняк Степан і дир. Станімір Осип. Закінчення курсу відбулося 29. червня ц.р. святочною роздачею свідоцтв у школі св. о. Миколая, де відбувався курс. В семій годині вечором простору салю, прикрашену квітами, виповнили гості-симпатики купецтва, учителі і курсанти. Свято відкрив управитель курсу мр. Степан Гик, вказуючи на нові пекучі питання, що вирнули в останніх часах перед нами та обговорив сучасний стан купецтва. Учасникам курсу складав щирі побажання якнайкращих успіхів в усіх їх починах. За повну посвяти працю подякував Евген Іванський від курсантів учительському зборові та управителеві курсу, якому вручив теж китицю троянд. Зчерги учасниця курсу Ярослава Кутинська дуже гарно і з відчуттям віддеклямувала вірш Франка „Гордо стій і не корися". Інша учениця курсу Оля Прокопяк відчитала короткий реферат про »Фрагменти з історії нашого купецтва«, а учасник курсу Володимир Феник з чуттям віддеклямував вірш »До праці«. Після того голова гуртка українських купців у Нім. Перемишлі Павло Заболоцький подякував Українському Національному Комітетові у Нім. Перемишлі за опіку над курсом, управителеві курсів і учительському зборові за їх працю, Сестрам та Отцям Ч.С.В.В. за те, що дозволили вести курси у своїх домівках. Серед гарного настрою управитель курсу роздав курсантам свідоцтва. Гимном »Ще не вмерла Україна« закінчено цей святочний прощальний вечір, що залишив в усіх приявних незатерте враження.

ОКРУЖНЕ СВЯТО БОРЦІВ У МАЛКОВІ

Першого дня Зелених Свят ц. р. відбулося в Малкові, грубешівського повіту, окружне свято борців за волю України, разом з посвяченням Пропамятної могили. У святі взяло участь коло 300 осіб у зорґанізованих відділах і коло 100 осіб гостей з Холмщини та Галичини. Свято розпочалося відправою Служби Божої (полевої, бо церкви нема). Опісля відбулося посвячення могили і панахиди за душі борців. До панахиди станули три священики: о. Григорій Захарчук, о. Теофіль Ковальчук з Сухович та о. Луцюк з надграничного Крилова. Зчерги виголосили промови від Українського Комітету в Грубешові адв. Яр. Гриневич, від молоді Павло Мигаль з Варяжа. Після однохвилинної мовчанки в честь Поляглих борців складано вінки на могилі, а хор з Варяжа і Хороброва відспівали по черзі, гарно з чуттям відповідні пісні. Зчерги відбулася перед могилою дефіляда орґанізованих відділів, в якій взяли участь: чета мужчин і чета наколесників з Варяжа, мужеська й жіноча чети з Малкова, мужеська чета з Городища, жіночі чети з Войславич, Городища і Хороброва, мужеські чети з Нинович, Войславич, Теляжа, Хороброва, Опільского, селяни і шкільна молодь з Крилова, Пригорілого, Шухович, Лазкова, Тихобіжа та інших сіл.

Після свята — село Малків гостило учасників на подвірю місцевої школи. На вкритих скатертями столах наскладано всякого мясива, булок і т.п., а господарі-учительки: Марія Ганіткевич і Осипа Дзіка пильнували і тут порядку. Мило вражали чудові народні строї дівчат і хлопців. Слід заввакити, що могили борців за волю України висипали місцеві українські громадяни Малкова — у цьому саме місці, де в р. 1938 поляки зруйнували українську церкву. У сусідніх селах нема тепер теж церков, бо поляки зруйнували при допомозі польських поліціянтів і кольоністів: в Мінянах, Космові, Крилові, Пригорілім — як і в Малкові (2 церкви). Населення не має де заспокоїти своїх релігійних потреб, бо одна церква у Шуховичах не вистарчає. Вкінці слід згадати, що в організуванні окружного свята у Малкові відзначився голова т-ва „Рідна Хата" Микола Курашко, голова кооперативи Василь Ґрещук, Филимон Туз і провідники організованої молоді з названих сіл Холмщини та Галичини. Можна сподіватися, що свідоме громадянство Малкова здвигне спільними силами будинок »Рідної Хати«, якого будову вже розпочато.

ЩЕ ЇХ НЕ НАВЧИЛО РОЗУМУ...

В ночі 7. червня ц.р. в год. 2-гій Тріль Антін враз з Адамчуком Осипом у Вербковичах, пов. Грубешів, почули глухий стукіт, що — як їм здавалося — походив від сторони церкви. Тому пішли з Осипом Лацем і поліціянтом українцем Стефаном Фалюсевичем до церкви, де побачили у стіні церкви вирубаний отвір, — а в середині поляка Антона Левчука, який джаґаном демолював церкву. Коли український поліціянт зажадав, щоб Левчук перестав руйнувати — цей з джаґаном у руці кинувся на нього так, що поліціянт у власній обороні мусів ужити зброї. Коли український поліціянт зажадав від паламаря-поляка видачі ключів, цей відмовився від того, а його жінка заявила, що ключів »биле кому« не видасть. Костельний, не спішучися, поволеньки пішов на станицю польської поліції, а тимчасом Левчук докінчив свого діла. Слід згадати, що вже передтим поляки усунули з церкви павук і образ, що є власністю церкви. Дня 4. червня ц.р. польський ксьондз, вертаючись зі села Волкової, заявив до українки-селянки: »Ваш ксьодз православни бендзе мял парафіен не в Вербковіцах, але на ксенжицу« Влада веде слідство. Протокол підписали: Осип Адамчук, Софія Голубик, Степан Стрий, Катерина Луцук та інші.

тхнуть! Вічно так і тягає, як не в Березу то в тюрму. А як не в тюрму, то на щоденну »мельдовку« в постерунку. Ех, кодло окаяне! Зажди ще пару неділь. Тепер ми вам покажемо, де раки зимують!

— Шкода пана бугальтера. Бувало й побалакає як чоловік, хоч і він пан. Порадить А главне то те, що він все так і говорить як ми. По людськи значиться.

— А диво, що шкода такого чоловіка. Часом бувало і накричить, »залічки« не дасть, щоб не пропив. Але це ж наш брат, то не те, що якийсь »гад«. При виплаті гроша не задержить.

— Або те стерво »пан вуйт«. Приїхав оце якось у Корпилівку і давай вигукувати на людей. Ви, каже, не думайте, що Боровець і той »другий«, вам тут правду говорили. То, каже, »вивротовци« І хто тут буде якусь Україну починати то я його в Картузу так як і Боровця. Ви каже, не є ніякі українці, а поляки. Належите до нашої славної »шляхти заґродовей«, а України ніколи не було й не буде!

— Ну, а щож на це народ?

— Нічого. Ми брат, знаємо одне, що наш »батько« правельно говорив і Карпилівка — його не забуде ніколи. За те ж його і викурили, на »подставє правней«. По »закону« значить...

— Так — у них, брат, усе »по закону«.

— Або з моїм дядьком, що зробили? — каже Гаврило. Закупив землю у дідича. Заплатив до чиста і »купчу« на руки дали, а за два роки — приходить від Земського Банку, наказ сплачувати позичку того дідича... Дядько справу в суд. Судився з банком пять літ, просудив усі корови, і кінець кінців землю »купив« якийсь лях, а дядько зійшов на жебрака.

— То ще не велике диво. От мому батькові —коморник продав з ліцітації господарство за опухлого душу.

— Якто? О так, без причини?

— »Причина« — знайшлася. Сам народ зробив. Була в нашому селі кооператива. Добре торгувала. Мазурам зависно стало, бо їх »пулзельні« все банкрутували, от і опечатали нашу кооперативу за »камуну«. Народ привик до кооперативи, бо до жида таки вже не хотілося лізти. А вони то бачать. Підсовують, щоб записатися до їх »пулзельні«. Ми значить, думали, думали, тай спробували їх перехитрити. Давайте, кажемо, »пулзельню«. А там, думаємо собі, побачимо, якто буде. Поки най буде повашому, аби торговля була для народу.

Тим часом — вони нас вивели в поле. З нашої кооперативи зробили польську »пулзельню«, прислали свого директора, касієра, а лиш продавці залишилися наші. Затягнули тоді позичку, навезли товару, машина — пішла в рух. А за півтора року товари — випродалися, а з грошей в касі ані гу, гу, гу. Скінчилося на коморнику. В »пулзельні« відповідальність — неограничена. Попродали корови — мало, тягнуть воли і коні. »Закуцейних« наросло більше ніж довгу. От вам і »причина«...

— Так, так — вони вміють.

— Або з нашим учителем. Викинули чоловіка з »лаканції« з доброго дива, кажуть не »видержав аґзаменту«. Ми знаємо ті »аґзаменти«.

— А коб вони вже виздихали!

— А ну, давайте хлопці — дьорнемо їм на погибель!

— На погибель! — На погибель!

Хлопнула долоня в дно пляшки. Корок з бризґами »чистої« відлітає до самої стелі ваґону. Розвязуються торби. На столику росте купа хліба, булок, сала, ковбаси і всякої всячини.

»Шинкар« Данило наливає кожному в шклянку по Марусін поясок.

— Но, »батьку«, просимо — благословити.

Розбурхана і весела братва миттю втихає. Поважніє. Беру в руку шклянку. І на диво, рука мені чогось дрожить, від невимовного зворушення.

— Дай же нам Боже хлопці, дожити того часу, коли буде наша правда!

— Дааай Боже...

В нашім купе залягла урочиста тиша. Тепер і я сам задивився в далечінь за вікно. І, побачив дуже багато:

...„покинув овдовілу матір без нічого!"

...„ограбували. Викинули!"

...„мушу боронити ворога!"

...„хлопців — забірають!"

...„рунда. Всіх — не забере!"

...„хайно вже — зачинають!"...

— Ех, Варшаво, Варшаво йде твоя чорна година.

НОВИНКИ

КАЛЕНДАР

ЛИПЕНЬ:

25. Четвер — Прокла й Ілярія.
26. Пятниця — Собор арх. Гавриїла.

— УСІМ ГРОМАДЯНАМ, мешканцям міста Кракова і краківського повіту подаємо до відома осьщо: 1) обовязком кожного громадянина виповнити в канцелярії Комітету всі реєстраційні формальности; 2) обовязком усіх громадян, які мають працю, чи доходи з інших джерел, платити до Комітету вкладки. Хто хоче поладнати через Комітет якунебудь справу мусить виказатися посвідкою про виріннання вкладок; 3) хто хоче одержати леґітимацію, або опінію на подані мусить представити крім документів, що їх має, найменше 2-х віродостойних свідків, які могли б потвердити правдивість поданих у реєстрації даних і взяти поруку за його особу. В усіх сумнівних випадках треба предложити докладний опис життя свідків на подані в життєписі факти. До леґітимації потрібно очевидно дві фотографії. УКРАЇНСЬКИЙ ДОПОМОГОВИЙ КОМІТЕТ У КРАКОВІ, Яблоновських 10.

— ПОВІДОМЛЯЄМО, ЩО САМОУЧОК НІМЕЦЬКОЇ МОВИ, частина І. хвилево вичерпаний, друкується другий наклад. Нові замовлення полагодимо до 10 днів. УКРАЇНСЬКЕ ВИДАВНИЦТВО.

НЕ ВІЛЬНО ПОСИЛАТИ ГРОШЕЙ В ЛИСТАХ! Звертаємо увагу, що не вільно посилати грошей в листах, бо це не тільки не дозволене, але навіть підлягає карі. Передплату належить посилати тільки чеками або звичайними переказами.

ЖІНОЧИЙ В. В. М. закликає жінок вступати в члени. Вправи на площі (Краків, Ґжеґужецька ч. 18) відбуваються в такі дні: середа і пятниця від год. 18.30, в неділю в 7-ій рано.

— ВЕРШОК МОГИЛИ КОСТЮШКИ ЗАМКНЕНИЙ. Команда Кракова повідомляє, що відвідування вершка Костюшки заборонено для цивільного населення і військових, бо земля обсувається.

= СОВІТСЬКИЙ спадун Шараконов добув новий рекорд, бо при допомозі легкопаду злетів на землю з висоти 12.444 метрів. Він розвинув легкопад щойно тоді, коли вже знизився 11.800 метрів. Шараконов побив рекорд француза Віліямса з 1932 року.

— ЛЬОНДОНСЬКА БІРЖА ВЖЕ БЕЗ МІЖНАРОДНЬОГО ХАРАКТЕРУ. Якщо правда, що кожна біржа є віддзеркаленням політичного положення даного краю, то льондонська біржа для Англії не ворожить нічого доброго По упадку Франції, промислові акції на льондонській біржі впали так низько, як біржа ще ніколи не нотувала. Це відноситься передусім до акцій промисловости та філій промислових товариств французьких і з інших европейських країв. Ще гірше виглядає справа з акціями в закордонній валюті. Тому що британські власти тепер вже майже зовсім не дають дозволу на пересилку закордонних вартісних паперів, їх тепер вже здебільша зовсім не нотується й тим самим льондонська біржа втратила зовсім характер світового ринку.

Короткі вістки

=КАНЦ. ГІТЛЕР вислав ґратуляційну телеґраму до короля Греції з нагоди 50-ліття його уродин.

= МУСОЛІНІ вислав привітальну телеґраму еспанському урядові з нагоди роковин національної революції в Еспанії.

= ЧЕРЧІЛЬ признався, що контрторпедовець »Айноґен« затоплений. Контрторпедовець »Айноґен« мав 1.370 тон містоти і 145 людей залоги.

= АНҐЛІЙСЬКИЙ ПОСОЛ у Букарешті прибув потайки до Анкари. Політичні кола вважають, що його видалили з Румунії.

= ГОЛЯНДІЯ почала відбудову країни. Створено спеціяльний комітет під проводом Роста ван Тоннінґена, що співпрацюватиме з німецьким урядом.

= АНҐЛІЙСЬКЕ МІНІСТЕРСТВО війни наказало, щоб власники мотоциклів віддали їх для армії. У фабриках мотоциклів зареквіровано всі мотоциклі.

= РУМУНСЬКИЙ УРЯД рішив що в Румунії буде кілька ґруп жидів. Жиди, які боролися у світовій війні за Румунію користатимуть з деяких прав. Жиди, що змінили свої прізвища мусітимуть знову приймати давніші.

З Генерал-Губернаторства.

Важний розпорядок для ремісників

Реміснича Палата повідомляє, що всі ремісники у краківській области (дистрикт) обовязані належати до цехів та обовязані зареєструватися. Не вільно виконувати ремесла без одночасної приналежности до відповідного цеху. В сумнівних випадках, дає вияснення Реміснича Палата у Кракові при вул. св. Анни 9.

Реєстрацію всіх ремісників, які виконують ремесло на терені міста Кракова переводить Реміснича Палата у Кракові при вул. св. Анни 9. Інші ремісники в краківській области обовязані зголоситися до реєстрації в управі цієї громади, на терені якої виконують ремесло. Зголоситись слід найдалі до 31. липня 1940 р.

Ремісник, який зголошується до реєстрації повинен предложити відповідні документи, передусім ремісничу карту, концесію чи пак промислову карту, мельдункову карту, метрику, реєстраційну карту на рік 1940 і промислове свідоцтво на рік 1939

Ремісничі підприємства і ремісники, які не зголосять приступлення до відповідного цеху в речинці до 31. липня 1940 р. або не виконають обовязку реєстрації, не дістануть по цьому речинці приділу сирівця і потрібних матеріялів для промислових цілей. Крім цього таким ремісникам і ремісничим підприємствам заборонять далі самостійно виконувати ремесло.

У Кракові при вул Зеленій 26/7 є реферат українського ремісництва, що в год. 8—13 і 15—18 полагоджує актуальні справи ремісників і вдержує звязок із бюром праці та владою.

Подаємо до відома, що покищо не вільно закладати ще українських цехів. При вписі до істнуючого польського цеху треба звертати увагу на правильне означення національности

Кожний український ремісник обовязаний зголоситися до Українського Допомового Комітету у своїм повіті та подати дані про себе.

Зі спорту.

УКРАЇНЦІ НА МІЖНАРОДНІХ ЗМАГАННЯХ СТУДЕНТІВ У БЕРЛІНІ

»Війна не перервала студій закордонних студентів у високих школах у Німеччині«. Здається з тією думкою зорганізувало т-во німецьких і закордонних студентів »Гумбольд Клюб« »день над Гавелею«, в якому основною точкою програми були спортові змагання. Крім цього у програмі предбачено спільний виступ різних націй, під наголовком »година націй«, до якої українці зголосили свою участь.

Ранком 13. липня, коли то мала відбутися вздана прогулька на дворі дощ. Небо затягнулося хмарами немов на довшу сльоту. »Хіба пливацьким змаганням, це не повинно пошкодити«, думаю і сідаю в С-Бан — електричну міську залізницю, щоб за 30 хвилин бути у пристані, а звідтіль кораблем враз з цілим товариством доїхати на місце призначення. По дорозі зустрічаю китайців, індійців та інші різні полудневі типи, здогадуючись, що це теж прогульковці. Над берегом Гавель вже понад дві сотні людей; з українських студентів, зорганізованих у »Зареві«, коло 15 осіб.

Витаючись, в першу чергу питаю як заступлені ми українці в міжнародніх виступах. Наші спортовці-студенти, яких прізвища відомі із спортових змагань у Львові, усміхаючись вияснюють, що чисельно представляються доволі скромно. В порівнянні до числа полудневo-американців (під тією спільною назвою виступають нації Полудневої Америки), китайців (їх коло 50), греків біля 20) та інших, нас дійсно тільки жмінка. »Але може щось зуміємо«... з усмішкою закінчив провідник наших спортовців п. Соколовський. Довідуюся, що українська студентська молодь, хоч живе в Берліні, здебільша сама здобуваючи засоби до життя і студій, не занедбує спорту. Від »Гохшуль-Інститут фір Ляйбесібунґен« У.С. Т-во «Зарево» дістало до розпорядимости спортову площу, враз з повним уладженням, на якій члени послідовно вправляють.

Кілька хвилин по 10 год. свище сирена і корабель з різнобарвними подорожніми рушає в дорогу. Погода ні трохи не впливає відемно на настрої присутніх. Навпаки. Співи, крики й гамір, найкраще свідчать про загальний, добрий настрій. Подорожні покищо ще зі собою неосвоїлись. Поодинокі національні ґрупи сидять здебільша разом, балакаючи чи теж співаючи. Все ж тут і там поволі сходяться, навязують контакт. Балакаю з греком. Захоплюється краєвидом озера, яким пливемо, зазначуючи, що в них у »Геллясе« дуже гарно і погода завсіди соняшна і лаґідна, але ніде не знайдеться доволі багатих в зелень краєвидів. »Ах, ви українець«, каже по хвилині, коли спитав про мою національність. Ми вже з історії знаємо українців. Це ваш князь Володимир одружився із нашою принцесою Анною, сестрою нашого цісаря Василя... Це ви українці завжди боретеся за самостійність та приносите для неї стільки жертв. Чи ви зі Совітів чи з Карпатської України? Приємно заскочений і здивований знайомством далекого чужинця про Україну, вияснюю, що я з ЗУЗ, що були під Польщею, а тепер належать до Совітів. І знов у дальшій розмові одне цікаве питання: „Чи ви українці тепер дістаєте грошеву допомогу зі Совітів, чи з Німеччини?" Вияснюю, як це з цією »грошевою допомогою«, а мій співрозмовець не може зрозуміти, як це українці роблять: живуть, працюють, змагаються, вчаться і це все своїми власними силами... На це питання не даю ніякої відповіди.

Біля полудня спиняємось у пристані, щоб пообідати, а годину пізніше ми вже на місці: на спортовому стадіоні над берегом ріки Гавель. Трибуни виповнюють гості, змагуни з представниками своїх національних ґруп мають на площі збірку. Українці беруть участь у тризмагу (мет кулею, біг і скок в даль) та в штафеті бігу 100x4.

До змагань стає цілий ряд представників націй. Видимо крім німців, індійців, арабів, китайців, полудневo-американців, болгарів, греків та українців. З наших спортовців стають до змагань: Соколовський, Сочинський Ростислав, Рогожа Роман та Стахів Евген. Ґрупа мала, не звертає собою досі уваги. Щойно осяги зачинають підкреслювати присутність укаріінців на площі. В меті кулею здобуваємо друге місце по болгарах, перед греками. У скоку вдаль маємо теж друге місце (Соколовський) по німцях і перед німцями. У штафеті здобуваємо в ряді трьох інших націй почесне друге місце у черзі: Німеччина, Україна, Греція й Китай. В бігу побиваємо теж бігунів інших націй, даючи себе випередити змагунові Греції, що ще перед двома роками мав мистецтво бігу на Балкані (переможець Соколовський).

Із почуттям, що ніколи останні, ніколи середні навіть, а все між першими, переходимо на пливацький стадіон, де одначе наша дружина участи не бере, а відтак до саль, де відбувається т. зв. »Година Націй«. Як перша точка наш національний танок »Метелиця«. Під звуки музики вибігає на салю в танку п. Олена Арделіян (Карпатська Україна). Сама її поява в національному строю викликує гучні оплески. Свобідно, легко, із вдячністю виводить кілька мотивів із цього гарного танку. Нагороджує її за це буря оплесків. Відтак черґуються виступи інших націй: греків (хор), індійців (соля), болгарів (хор і нац. танки), танґа полудневo-американців і пісні арабів. Врешті голова »Гумбольд Клюбу« п. Цетґаст закінчує імпрезу цього дня подякою присутнім за участь і роздачею змагунам нагород та дипльомів

У виступах наших змагунів читає п. Цетґаст черга осягів: 1) Німеччина, 2) Україна, 3) Греція, 4) Китай. Вручений у руки п. Соколовського дипльом та передана ваза, фундована Високою Технічною Школою в Берліні, це почесне признання нашій спортовій ґрупі, а одночасно відзначення нашого національного імені у ряді багатьох чужинців. І знову розсміяна та повна життєвої верви молодь різних націй світу, по спільно перебутих хвилинах в дорозі до Берліна.

Наші настрої дуже добрі. У нас почуття вартости серед міцних, випробуваних на міжнародніх спортових змаганнях суперників та мистців, серед багатьох національних ґруп. Українці своїми силами, бажанням та здібністю, здобули собі належне їм місце. Пращаємось на двірці »С«-Бану та дякуємо за нові запросини на нове, швидке »побачення« в салях »Гумбольд Клюбу«.

Б. МИРОНОВИЧ.

—o—

К.Л.К. (Ярослав) — У.С.К. »ПРОЛОМ« 2:3 (1:2)

В неділю 14 липня ц. р. розіграли в Переворську товариські змагання дружини К.Л.К. Ярослав і У.С.К. »Пролом« — Переворськ. Стріча скінчилась виграною Переворська у відношенні 3:2 (2:1). В обох молодих дружинах видно було велику спортову амбіцію і волю перемоги. Обі дружини розпоряджають добрим матеріялом і в майбутности можуть відіграти важну ролю в спортовому житті на українських землях у Ґенерал-Ґубернаторстві. Покищо мають ще багато недомагань. Обом дружинам необхідні постійні, правильні тренінґи. Назагал виграна »Пролому« заслужена. Гра відбувалася майже ввесь час під знаком легкої переваги Переворська. У дружині гостей заслуговують на виріжнення п. Коженьовський і п. Б. Мартинович. У господарів: воротар Мороз, в обороні — два брати Глинянські. В нападі вирізнився середущий напасник б. змагун »України« п. В. Сія. Поміч видержлива й на доволі високому рівні. Визначився середущий помічник Р. Клос, рухливістю, добрим стартом до мяча і доволі високим технічним заавансуванням. У дружині місцевих гарно виходили короткі заграння середущої трійки та опанована гра головою. Суддя п. Рихвицький непотрібно часто переривав гру уявленими »фавлями«. Ворота добули Прийма 1 і Сія 2. для гостей Коженьовський.

ОГОЛОШЕННЯ

Комісарська Управа Фірми Краків, Ринок число 30. **ЯКІВ ҐРОС** поручає українській клієнтелі **порцеляну, кришталі, лямпи**

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

Дрібних оголошень на кредит не поміщуємо. Просимо присилати гроші водночас із текстом оголошення! Цінник оголошень поміщений у кожному числі на останній сторінці вдолині.

Фірма »Аграріа« сп. з обм. відп. в Кракові прийме двох фахових торговельників самостійно вести відділи. Вимоги: 1) практика в самостійному веденні підприємств; 2) фахова торговельна освіта; 3) знання німецької мови. — Зголошення слати на адресу: »Аграріа«, Краків, Страшевського 12. до дня 1. серпня 1940.

КОПЕНГАГА. В. П. Д-р М., бувший Кореспондент »Нового Часу« в Данії. Подайте Свою адресу до »К. В«. Вітаю Вас! П. С-ий. 6-?

Пошукую брата Кіндрата Кальбу з 22. п. арт. Либонь перебуває в німецькому полоні. Зголошення до »Кр. Вістей«. 678 5-8

Українець-кавалер — пізнає жінку від 20—28 літ, пристійну, добре збудовану. Ціль матримоніяльна. Зголошення до Адм. »Кр. Вістей« під число »715«. 715 1-4

Пошукую Онуфрія Луцева із села Зарудля, пов. Тернопіль, — Петро Луців, Stalag XVIII A. 737 1-2

Пошукую шурина Ропа Ілька зі Старої Солі. Стефа Ясеницька, Schnelldorf. Mittelfranken, Ortsgruppenleiter Ebert. 738 1-3

Соліцитатора або правника, рутинованого в контрактових і спадщинних справах, що пише на машині, прийме зараз Нотаріят у Белзі, повіт Грубешів. 742 1-2

КОСТЮК Василь шукає свого брата Костюка Йосипа зо села Колинці товмацького повіту. Хто знав би що про нього, прошу дати вістку до Адміністрації „Краківських Вістей". 745 1-1

АДВОКАТ ЯРОСЛАВ ГРИНЕВИЧ відкрив свою канцелярію в ГРУБЕШОВІ напроти пошти.

ОГОРІВКО Іван пошукує своїх шуринів із Вільки Мазовецької — Михайла та Зенона Манн. Обидва перейшли румунський кордон на весні ц. р. — Огорівко Іван, Stalag, XII. A. 40717 Deutsches Reich. 746 1-1

ПРИШЛЯК Володимир із Заставча! Відгукнися тільки листом, по польськи, — до Е. Гай. зо Слав. на адресу: SAWICKI ROMAN, Radom, Słowackiego 33 5 748 1-1

Андрій КОНДРАТЮК шукає свого шурина Івана Лисийчука, кап. рез. із 43 п. піх. (плютон піонірів). Зголошення до Адм. „Кр. Вістей" під число „749". 749 1-1

Хто знав би адресу Осипа БОРОДІЯ з Вільхівчика пов. Копичинці, або що з ним сталося, хай напише на адресу: Ochelmitz Nr. 6. über Eilenburg Saks. Володимир Курчаба. 750 1-1

Тихон МАРЦИНЮК шукає брата Михайла (з села Рудна, пов. Ковель), що сидів перед війною в польській вязниці в Коронові на Поморю, а підчас війни пропав без сліду. Вістки засилати на адресу: Stalag II. C. III 45, Gefangennummer 6665. 751 1-1

Марцинюк Тихон (Stalag II. C III.45, Gefangennummer 6665) засилає привіт Дмитрові Смолярукові с. Кульчин пов. Ковель і Грішці Полихтовичеві теж із ковельського повіту. 752 1-1

Друже Даниле МЕЛЬНИК, прошу відізватись на мою адресу: Д-р Халабура, Grosdorf bei Hannover, Hildeshemer str. 155 754 1-1

Роман КАНЦІР і Григорій БОЖИК — оба з Грубешова, пов. Рава Руська, — відізвіться! Шукаю за Вами. Павло Піх, Stalag XX A. (5), Gesangennummer: 11294. 754 1-1

За Олею ГАЛУШКОВОЮ зо Львова, що перебувала в Данціґу, шукає брат. Галушка Володимир, с. Закапале, пов. Біла Підляшська. 755 1-1

ХТО знає місце побуту мойого кузина Івана Жанковського зо Снятина (в останній час перебував у Кракові), зволить подати його адресу: Михайло Погорецький, Люблин, Сташіца 9. м. 6. 756 1-4

ПАРІВНА Володимира, Яворів! Прошу подати зараз адресу до „Кр. Вістей". 757 1-1

Д-р Олександре КУЛЬЧИЦЬКИЙ, — подай адресу до Адміністрації „Кр. Вістей" під „Ліля — Жан". 758 1-2

Пошукую брата Петра ВОВКА, що виїхав із першими транспортами в Німеччину. Степан Вовк, Краків, Лобзовська 6. м. 6. 759 1-1

Пошукую брата Михайла ГАВРИШКА та Друзів із села Маркопіль пов. Броди. Пишіть на адресу: Wattenstedt, über Braunschweig, Lager XI, Stube 258 Hawryschko Nikolaus. 760 1-2

О. ІВАНЕ ПАСІЧНИК із Ляховець, відізвіться на адресу: Тарас Чубатий, Стальова Воля ам Сан. „Украінерлягер". 761 1-1

УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМ. ОПЕР. ТЕАТР під проводом Ів. Потюха в Сяноці, вул. А. Гітлера 19/I. — прийме доброго скрипача - диріґента на турне. 762 1-2

Новововідчинений **ТОРГОВЕЛЬНИЙ ДІМ« Стефанії Дембіцької Краків, Старовісльна 1, І. п.** має на складі: папері, торговельні книги, канцелярійне приладдя, приладдя до циклостилів. Крім цього має до продажі вживані машини до писання, приймає машини до чищення та до направи. 736 1-2

Українці купують порцеляну скло кришталі у фірмі Яків Дінер
Краків, вул. ШЕВСЬКА 20.
Treuhänder — Paul Schwarz

МАШИНИ ДО ПИСАННЯ
різні системи та
ВАРСТАТ НАПРАВИ МАШИН
поручає
Репрезентація машин до писання
„АДЛЄР"
Краків, св. Марка 25.
(ріг вул. Шпитальної)
744 1-2

„Küche und Heim"
:-: Inhaber Bruno Galuszka :-:
Гуртівня кухонного приладдя
ЕМАЛІЯ
АЛЮМІНІЙ
СКЛО
ФАЯНС
ПОРЦЕЛЯНА
Краків, Agnesgasse 2.
579 8-25

Технічне знаряддя найдешевше купиш у фірмі **„ЗЕНІТ"** Краків Вестрінґ ч. 6.
Українська Комісарська Управа.

Комісарська Управа Фірми
РУБІНШТАЙН І РАЙНЕР
складниця шкури (мякої та твердої)
Краків, вул. Дітля 61.
Продажа тільки на картки.

УНІВЕРЗАЛЬ
усякого рода
БУДІВЕЛЬНІ МАТЕРІЯЛИ:
цегла, цемент, папа, дахівка, цементово-азбестові плити „Етерніт", кафлі, тростинові мати, тер, асфальт, вапно й т. п. — ВАГОНОВО ТА ДЕТАЛЬНО.
Краків, вул. Старовісльна 28. Тел. 129-37.
719 1-30

Гуртівня шкіри
ф-ми КІНСТЛЄР і Сини
Краків, вулиця Дітля ч. 44.
в Українській Комісарській Управі — поручає
шкіри різного роду — тверді та мякі.
Продажа тільки на картки.

Оголошуйтесь в „К.В."

ЦІНА ОГОЛОШЕНЬ: Ціла сторінка 600 зол., пів сторінки 330 зол., 1/4 сторінки 180 зол., 1/8 сторінки 150 зол., 1/32 сторінки 80 зол.
МЕНШІ ОГОЛОШЕННЯ: 1 міліметер ширини I шпальти (або його місце) 1 зол. — В тексті 100% дорожче, на першій сторінці 200% дорожче.
ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ: 30 сотиків за слово, найменше 3 зол. Для шукаючих праці 15 сот. за слово. Матримоніяльні по 50 сот. за слово.
ПЕРЕДПЛАТА »Кр. В.«: Цінник передплати поданий на першій сторінці. Передплату треба висилати згори. Передплата однакова в краю й закордоном. Часопису на кредит не можемо висилати. При зміні адреси треба все подавати попередну адресу.
КНИЖКИ: Всі книжки нашого видавництва продають книгарні й адміністрація видавництва. Хто хоче замовити книжки просто на свою адресу — повинен наперед прислати належитість і на пересилку, а тоді вишлемо бажані книжки.
ВИСИЛКА ГРОШЕЙ: Гроші на передплату чи книжки з Ґенерал-Ґубернаторства належить посилати переказами або чеками нашого видавництва PSch A Warschau Nr. 2.143. З Німеччини на адресу: „Ukrainische Nationale Vereinigung" Berlin W. 50. Ansbacherstr. 15. З Протекторату на адресу: „Probojem".Praha XIV-65 post. schr. 3.— Курс 1 нім. марки 2 золоті. При висилці грошей все треба подати на що призначені гроші.

За Редакцію відповідає начальний редактор Л. Хомяк у Кракові. Видає „Українське Видавництво", Краків, вул. Кармелітська 34, II. Телефон 230-39.
З друкарні „Нова Друкарня Денникова" під наказною управою, Краків, вул. Ожешкової 7, тел. 102-79.

Verantwortlich für den Gesamtinhalt und Anzeigenteil; Hauptschriftleiter L. Chomiak, Krakau. Verlag: „Ukrainischer Verlag" G. m. b. H. Krakau, Karmeliterstrasse 34. II. Fernsprecher 230-39. Druck: „Nowa Drukarnia Dziennikowa". Kommissarische Verwaltung. Krakau, Orzeszkowagasse 7, Fernsprecher. 102-79